

עודכן ב- 21/02/2010 01:45

סבלם של יהודי אוסטריה

בתגובה על מכתב למערכת "החוב האוסטרי מתקופת
השואה" ("הארץ", 18.2)

קראתי בעניין רב את מכתבם של חברי ועד הפעולה של יוצאי
אוסטריה. פחות מדי נאמר ונעשה בעניין יהודי אוסטריה, שסבלו
בתקופת מלחמת העולם השנייה.

חוסר ההכרה של אוסטריה בפשעיה כלפי היהודים במשך שנים
רבות השכיח את האחריות לגורלם של עשרות אלפי יהודים אלה.

הורי, ילידי וינה, אינם עוד בחיים. אבי נפטר ב-1985 ולא קיבל דבר
אף על פי שכל משפחתו נספתה בשואה. הוא עצמו עלה ארצה לבדו
בעליית הנוער כשהיה בן 16.5 ולימודיו נקטעו. לימים השלים את
לימודי ההנדסה, בהתכתבות.

גם אמי עלתה לבדה כשהיתה בת 14.5. כל בני משפחתה שנשארו
מאחור נספו. אמי החלה לקבל רנטה חודשית זעומה למדי (בהשוואה
למה שמקבלים יוצאי גרמניה, למשל) רק בשנת 1990, בהיותה בת
65 - ועד מותה שמונה שנים אחר כך.

לפני שנים מספר העניקה ועדת היסטוריונים, שהוקמה בווינה, סכום
חד-פעמי שהיה אמור לפצות על כל האובדן והסבל: רכוש, אובדן
השכלה, נזקי בריאות וכו'. מובן שאין בכך די.

אני מברך על הקמת ועד הפעולה. כעת ליוצאי אוסטריה המעטים
שנותרו בחיים ולצאצאיהם יש לאן לפנות.

אריאל אבריאל-שפר

תל אביב

כל הזכויות שמורות, "הארץ" ©